

ODŁUPIĆ (1) *vb pf*

inf odłupić.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.; poza tym XVI w. z Cresc błędnie: odłupić zam. obłupić.

Zedrzeć z czegoś warstwę wierzchnią [co = z czego jest zdarte]: Exalburnare, Odłupić drzewo. Mącz 110a.

Synonimy: odebrać, odedrzeć, odrzeć.

Formacje współrdzenne cf ŁUPIĆ.

ZZa